

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven – Niderlandy) – Crown Van Gelder BV / Autoriteit Consument en Markt

(Sprawa C-360/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 37 – Obowiązki i uprawnienia organu regulacyjnego – Pozasądowe rozwiązywanie sporów – Pojęcie „strony zgłaszającej skargę” – Skarga złożona przez odbiorcę końcowego na operatora systemu przesyłowego, do którego instalacja tego odbiorcy nie jest bezpośrednio przyłączona – Awaria tego systemu – Brak stosunku umownego pomiędzy wspomnianym odbiorcą a operatorem wspomnianego systemu – Dopuszczalność skargi]

(2020/C 414/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Crown Van Gelder BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt

przy udziale: TenneT TSO BV

Sentencja

Artykuł 37 ust. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE należy interpretować w ten sposób, że organ regulacyjny może odrzucić skargę wniesioną przez odbiorcę końcowego na operatora systemu przesyłowego po wystąpieniu awarii zasilania w tym systemie na tej podstawie, że instalacja tego odbiorcy końcowego jest przyłączona nie bezpośrednio do wspomnianego systemu przesyłowego, lecz jedynie do systemu dystrybucyjnego zasilanego przez system przesyłowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Hiszpania) – Vodafone España SAU / Diputación Foral de Gipuzkoa

(Sprawa C-443/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Dyrektywa 2002/20/WE – Artykuł 13 – Oplata za prawo użytkowania częstotliwości radiowych – Sektorowe uregulowanie krajowe ustanawiające opłatę za rezerwację publicznego mienia radiowego – Uregulowanie krajowe ustanawiające podatek od przeniesienia majątku w odniesieniu do ustanowienia koncesji administracyjnych dotyczących mienia stanowiącego własność publiczną]

(2020/C 414/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone España SAU

Strona pozwana: Diputación Foral de Gipuzkoa

Sentencja

Artykuł 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie, którego uregulowanie przewiduje, iż prawo użytkowania częstotliwości radiowych podlega opłacie za rezerwację publicznego mienia radiowego, poddało ponadto ustanowienie koncesji administracyjnych dotyczących tego mienia podatкови od przeniesienia majątku, obciążającemu powszechnie ustanowienie koncesji administracyjnych dotyczących mienia stanowiącego własność publiczną na podstawie uregulowania, które nie znajduje konkretnie zastosowania do sektora łączności elektronicznej, gdy zdarzenie powodujące powstanie obowiązku zapłaty tego podatku jest związane z przyznaniem praw użytkowania częstotliwości radiowych, pod warunkiem że owa opłata i ów podatek razem wzięte spełniają warunki określone w tym artykule, w szczególności warunek dotyczący proporcjonalnego charakteru kwoty pobranej w zamian za prawo użytkowania częstotliwości radiowych, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen – Szwecja) – Aktiebolaget Östgötatrafiken / Patent-och registreringsverket

(Sprawa C-456/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Znaki towarowe – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 3 ust. 1 lit. b) – Oznaczenia, które mogą stanowić znak towarowy – Charakter odróżniający – Zgłoszenie do rejestracji jako znaku towarowego oznaczenia dla usługi, składającego się z kolorowych motywów i przeznaczonego do umieszczenia na towarach używanych do świadczenia tej usługi – Ocena charakteru odróżniającego tego oznaczenia – Kryteria]

(2020/C 414/10)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aktiebolaget Östgötatrafiken

Strona pozwana: Patent-och registreringsverket

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że charakter odróżniający oznaczenia, o którego rejestrację jako znaku towarowego dla usługi wystąpiono, które to oznaczenie składa się z kolorowych motywów i jest przeznaczone do wyłącznego i systematycznego umieszczania w określony sposób na dużej części towarów używanych do świadczenia tej usługi, należy oceniać z uwzględnieniem postrzegania przez właściwy krąg odbiorców umieszczenia tego oznaczenia na tych towarach, bez potrzeby badania, czy oznaczenie to odbiega w sposób znaczący od normy lub zwyczajów danego sektora gospodarki.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.